

Γιάννης Μηλιός, «Η λύση για το χρέος θα είναι ευρωπαϊκή»

Συνέντευξη στον **Χρήστο Ν. Κώνστα, Παρασκήνιο.**

Η απάντηση στα προβλήματα της χώρας βρίσκεται στον τερματισμό της λιτότητας και στην απομείωση του χρέους όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά και για τις υπόλοιπες χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, σύμφωνα με τον καθηγητή **Γιάννη Μηλιό**. Ο τομεάρχης Οικονομίας του ΣΥΡΙΖΑ εξηγεί ότι ο μόνος δρόμος για να σταματήσει ο κατήφορος και να έρθει η υγιής ανάπτυξη στην οικονομία είναι αφενός να σταματήσουν οι πολιτικές λιτότητας και αφετέρου η επαναδιαπραγμάτευση της δανειακής σύμβασης και η εφαρμογή του προγράμματος της Θεσσαλονίκης.

Τα οικονομικό κλίμα στην Ελλάδα επιδεινώνεται, κ. Μηλιέ. Οι πολίτες δεν πληρώνουν φόρους και δόσεις, ενώ η μαύρη τρύπα στον προϋπολογισμό μεγαλώνει. Πώς θα εφαρμόσει ο ΣΥΡΙΖΑ το σχέδιό του στην οικονομία;

Το συμπέρασμα από όλα όσα αναφέρατε είναι ότι η παγίδα **λιτότητας** πρέπει να σταματήσει. Όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Διαβάζετε κι εσείς στον διεθνή Τύπο ότι ολόκληρη η Ευρώπη, κυβερνήσεις και λαοί, έχουν πλέον συνειδητοποιήσει ότι η κρίση χρέους δεν είναι πρόβλημα ελληνικό, είναι κρίση πανευρωπαϊκή η οποία τροφοδοτείται από τη λιτότητα και γι' αυτό απαιτείται μια δραστική λύση. Η Ιταλία έχει χρέος 2,1 τρις. ευρώ. Η Ισπανία πρέπει να αναχρηματοδοτήσει περισσότερο από το 50% του χρέους της την πενταετία 2015-2020. Είναι προφανές ότι αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί, διότι θα οδηγήσει σταδιακά όλες τις χώρες σε παγίδα λιτότητας-ύφεσης. Εμείς θα προσπαθήσουμε να αλλάξουμε αυτή την πολιτική και θα ξεκινήσουμε με την Ελλάδα, με τη δύναμη που θα μας δώσει η ψήφος του ελληνικού λαού...

Θα πρέπει, όμως, να συμφωνήσετε με τους εταίρους μας στην ευρωζώνη...

Η Ευρωπαϊκή Οικονομική Νομισματική Ένωση και η ζώνη του ευρώ σχεδιάστηκαν από την ίδρυσή τους με γνώμονα την προώθηση νεοφιλελεύθερων πολιτικών. Γι' αυτό η **Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα** δεν λειτουργεί ως δανειστής τελευταίας καταφυγής για τις χώρες-μέλη της ευρωζώνης, δηλαδή η ΕΚΤ δεν δανείζει άμεσα τα κράτη της. Με αυτόν τον τρόπο, η ίδια η ΟΝΕ εκθέτει σκόπιμα τις χώρες-μέλη στον κίνδυνο χρεοστασίου (default), με σκοπό να επιβάλλει προγράμματα δημοσιονομικής λιτότητας, δηλαδή το νεοφιλελεύθερο μοντέλο διακυβέρνησης, με βάση τον κανόνα ότι οι κρατικές πολιτικές πρέπει να είναι πάντα συμπληρωματικές προς τις αγορές, ακόμα και σε περιόδους κρίσης. Έχουν ως στρατηγικό ορίζοντα τη «βιώσιμη» αναδιοργάνωση της οικονομικής και κοινωνικής ζωής προς όφελος μιας μικρής ολιγαρχίας. Στο πλαίσιο αυτό, το δημόσιο χρέος «παγιδεύει» τη δημοσιονομική

πολιτική στη λιτότητα, την ύφεση, τις ιδιωτικοποιήσεις και την απαξίωση της εργασίας.

Πώς θα συμφωνήσουν οι κυβερνήσεις των άλλων κρατών στη δική σας θεώρηση;

Οι διακηρυγμένοι στόχοι των νεοφιλελεύθερων πολιτικών (ανάπτυξη – απασχόληση – αποχρέωση) έχουν αποτύχει. Η νομιμοποίηση του νεοφιλελευθερισμού και των πολιτικών λιτότητας δοκιμάζεται. Οι λαοί οδηγούνται σε εξαθλίωση, όπως ήδη συμβαίνει στην Ελλάδα και στον ευρωπαϊκό Νότο. Η πρότασή μας για την Ελλάδα είναι σαφής και σταθερή: απομείωση του μεγαλύτερου μέρους του χρέους και πληρωμή του υπολοίπου με ρήτρα ανάπτυξης, όπως έγινε το 1953 για τη Γερμανία, στη σύνοδο του Λονδίνου.

Μα, θα δεχθούν οι άλλοι υπουργοί Οικονομικών της ευρωζώνης να μειώσουν το χρέος, ζημιώνοντας τους δικούς τους φορολογουμένους;

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ έχει μια έντονη ηθική διάσταση: Όταν η Δυτική Γερμανία βρέθηκε με ένα χρέος που λειτουργούσε ακριβώς ως παγίδα λιτότητας-ύφεσης, η Ελλάδα ήταν μεταξύ των χωρών εκείνων που συναίνεσαν στην αναδιάρθρωση του γερμανικού χρέους και επέτρεψαν στην υπερχρεωμένη χώρα να κάνει μια νέα αρχή, το λεγόμενο «γερμανικό οικονομικό θαύμα». Σήμερα βλέπουμε ότι το ευρωπαϊκό χρέος έχει οδηγήσει την **ευρωζώνη** σε αναξιοπιστία και αποκλείει κάθε προοπτική ανάπτυξης. Σε όλες τις περιπτώσεις που συμβαίνει αυτό, η μόνη λύση είναι η απομείωση του χρέους, το «κούρεμά του», και αυτό έχει συμβεί παγκοσμίως πάνω από 75 φορές την περίοδο 1975-2012.

Έχετε επεξεργαστεί κάποιους συγκεκριμένους τρόπους εφαρμογής αυτής της λύσης;

Λύσεις τεχνικές για το σύνολο της ευρωζώνης υπάρχουν, μία εκ των οποίων έχω καταθέσει μαζί με δύο συναδέλφους μου και έχει δημοσιευθεί από το Levy Economics Institute of Bard College των ΗΠΑ, λύση για την οριστική διευθέτηση της **κρίσης χρέους** της ευρωζώνης, αρκεί να αναλάβει η ΕΚΤ τον ρόλο τον οποίο εδώ και χρόνια έπρεπε να έχει. Σύμφωνα με τη λύση που προτείνουμε, η απαλλαγή της Ευρώπης από τα δεινά της εξυπηρέτησης ενός δυσβάσταχτου δημόσιου χρέους όχι μόνο δεν συνεπάγεται τη λιτότητα, αλλά μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς μεταβιβάσεις πόρων από χώρα σε χώρα, χωρίς επιβάρυνση «των φορολογουμένων», χωρίς να απαιτείται η «έγκριση των Κοινοβουλίων» και χωρίς «πραγματικό κούρεμα» της ονομαστικής αξίας του χρέους, παρόλο που λειτουργεί ως τέτοιο.

Δεν θα υπάρξουν προβλήματα στην αξιοπιστία και την οικονομική ισχύ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας;

Οι απώλειες από πλευράς ΕΚΤ βρίσκονται απολύτως μέσα στα όρια των δυνατοτήτων της. Όσο διαρκεί το πρόγραμμα, η ΕΚΤ θα διατηρεί τα κέρδη από την

έκδοση νομίσματος (seigniorage), πράγμα που σημαίνει ότι σε βάθος χρόνου θα έχει καλύψει τις απώλειές της. Αυτό που απαιτείται είναι η πολιτική βούληση. Με τη δύναμη που θα προσδώσει στον ΣΥΡΙΖΑ η ψήφος του ελληνικού λαού, η εφαρμογή της λύσης είναι ορατή...

***Συνέντευξη από την έντυπη έκδοση της εφημερίδας « Το Παρασκήνιο» που κυκλοφόρησε το Σάββατο 17 Ιανουαρίου 2015.**